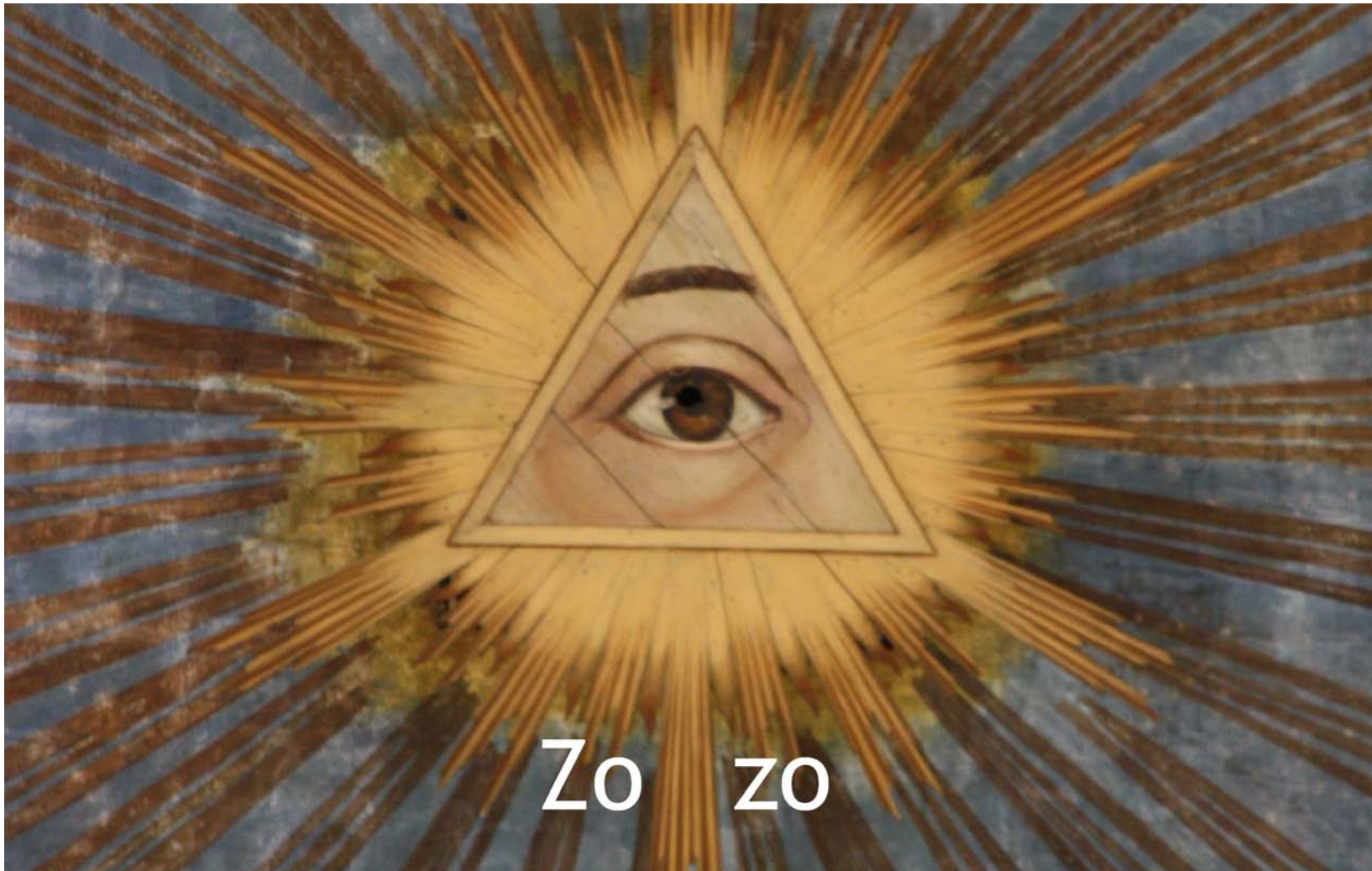

LITERAIRE CREATIE 2009 - 2010

Adri Weijters

Zo zo

Enkele teksten literaire creatie Adri Weijters

Academie voor Muziek, Woord en Dans, Sint Niklaas 2009 - 2010

VOORWOORD

Schrijven is onderweg zijn, vluchtig proeven, aftasten, kennismaken en herkennen, genietend of vloekend, steeds verwonderd zijn. Schrijven is ook omkijken en wachten. Is verlangen aanscherpen, is leemte even sterk beleven als de vervulling.

Schilderij Yves BAGE

Samen schrijven is samen onderweg zijn...

INHOUDSTAFEL

1	POËZIE.....	6
1.1	SEIZOEN.....	7
	<i>O zon o zomer</i>	7
	<i>Herfst-sterven</i>	7
	<i>Made in</i>	8
1.2	FEITEN	9
	<i>Auto biografisch wagen</i>	9
	<i>Gebuurte</i>	10
	<i>Körperweltschmerz</i>	10
1.3	FICTIE	11
	<i>Hallal</i>	11
1.4	KUNST EN... ..	12
	<i>Luimerick</i>	12
	<i>Rerum novarum</i>	13
1.5	LEVENSLEED	14
	<i>Het moet mij van het moede hart</i>	14
1.6	LIEFDELIJK.....	15
	<i>Vrijheidsrijder</i>	15
	<i>Vrij vers</i>	16
1.7	STUIF MEE.....	17
	<i>Bestuivenis</i>	17
	<i>Bestoven</i>	18
1.8	VOORBIJ.....	19
	<i>Gemis</i>	19
	<i>Gewacht</i>	20
	<i>Gewist</i>	21
	<i>Ter plaatse</i>	21

1.9	ZO ZO.....	22
	<i>Verbazend</i>	22
	<i>Oui</i>	23
	<i>Ouate</i>	24
2	PROZA	25
2.1	COLUMN.....	26
	<i>Diversiteit en verdraagzaamheid, vreemde vrienden.</i>	26
2.2	WIE IS WIE.....	28
	<i>Ik ben entomoloog</i>	28

1 POËZIE

1.1 SEIZOEN

O zon o zomer

De zon vuurt weer de zomer aan
en wekt allerlei verlangen
'n mens snakt naar licht,
de pyromaan
naar gloed
en brand-weer
slangen

Herfst-sterven

Heeft een insect er geen zin meer in
vliegt ie naar het web van een spin
laat zich inweven, wacht op de prik
als cocon heeft ze geen schrik

zie jij het dus niet meer zitten
loop in godsnaam niet onder de trein
ga naar de tuin en maak je klein
de spinnen zullen je dankbaar zijn

Made in

Herfst is de levensschool

van het sterven.

Laat dus niet je pret bederven

door saaie euthanasie.

Kies een dood met fantasie!

Planten kunnen mooi verdorren,

het skelet van prachtige torren

verfraait het saaiste meubilair.

Gewoon lijk zijn is vulgair.

Zie jij het niet meer zitten,

loop dan niet onder de trein,

blijf lekker in je tuin daar is het fijn

om je ritje uit te zitten.

De maden

zullen je eeuwig

dankbaar zijn.

1.2 FEITEN

Auto biografisch wagen

Let steeds op,
geef je ogen goed de kost
zeker, als je langs
een zijstraat crost.

Kijk niet naar het merk,
beperk je curiositeit
en zorg dat niemand
je van je sokken rijdt,

of in moten,
en als het tegen zit,
naar de kloten...

Dan ga je beslist in de kist,
naar de kerk en onder een zerk.

Wie zal dan vragen:
wat was het merk ?

Gebuurte

De buurman liet plots de buurvrouw staan
is er met een sopraan vandoor gegaan.

Samen zingen zij het hoogste lied,
een mens kent soms zijn burens niet.

Was het verlangen naar een speelse wip?

Of biedt een verse partner zoveel meer,
met dieper! en hoger! iedere keer?

Of zoeken ze een dieper begrip?

Körperweltschmerz

Nee ik ben geen held,
kan geen bloed zien.
Ik ga niet naar körperwelt.

Ik hou van tentoonstellingen van beeldende kunst
en ook letteren, muziek en dans
geven mij de ultieme kans
me adequaat te uiten.

Ik hou ook van bloemen en beestjes
zo puur als blote vrouwen in de wilde natuur.
Geef mij dus maar
den buiten.

Al is op den duur,
körperwelten
niet uit
te sluiten.

1.3 FICTIE

Hallal

Halleluja,
doktertjesdag.

Halleluja, ook ik mag op de gang.

Zonder dwangbuis

in dit gekkenhuis

halleluja ik iedereen bang.

De dokter

bevraagt mij, bekijkt mij, bevoelt mij, beklopt mij

tot ik brul:

hallelul.

Hij vraagt de verpleegster

hoe ik het stel.

Halleluja roep ik dan snel.

Ik struikel en nestel me op haar schoot,
en halleluja mijn hoogste nood.

Ik schurk me tegen haar warme huid
en haal stevig naar de dokter uit,
die ik beschop en bebijt.

Helaas raak ik mijn gebit dan kwijt.

Een naald schuift venijnig in mijn bil.

Ik halleluja

daar gaat mijn wil.

Hallelu

non de dju.

1.4 KUNST EN...

Luimerick

Ik hield van een componist uit Eisenach,
die heette Johan Sebastiaan Bach.

Toen ik er heen ben gegaan,
was zijn mis al gedaan.

Dat merkte ik pas, toen ik zijn graf zag.

Rerum novarum

ik smelt
voor swaanswijk
die een dijk van een dichter
is die ons bestaan lichter maakt
lees zijn verzen wees op poëtische wijze
eenvouds verlichte grijze schemering van iets groots
dat levendig soms ook doods en stil naast de kudde
zwemt kaarten te schudden van het lot
om het te tarten tot op het eind
en jij verfijnt tot de flair
van Lucebert de held
aan wie ik meld
dat ik

1.5 LEVENSLEED

Het moet mij van het moede hart

Het moet mij van het moede hart
dat ik er meer van had verwacht
want eens bewust wat mag en kan
wat doe je dan?

Voortdurend roei je tegenstroom,
wroeten, werken en repareren.
Niets komt er van je mooie droom,
alleen eten, drinken en verteren
om op zijn tijd de resten
diskreet te deponeren.
Dan zwijg ik nog van slapen gaan
om iedere keer weer op te staan
steeds vlot weer in de kleren
die op hun beurt gewassen
geborsteld opnieuw schoongemaakt
als nieuw weer moeten passen.

Wat doen we met huis en hof
garage, zolder en alkoof?
Altijd veranderen en kuisen
zodat na iedere grote beurt
de hele boel lijkt opgefleurd
om spoedig te vervuilen.

En dan de mensen ochot
collega's, chefs, geburen,
familie, vrienden 't is te zot,
altijd is er te zeuren.

Geef mij het ware Paradijs,
het prachtige heelal hierboven
bereikbaar na dé Grote Reis.

Daar vind ik vriendschap en geluk
wat hier nooit heeft gemogen.
Mijn toekomst kan daar nooit meer stuk.

Of is er géén daarboven?

1.6 LIEFDELIJK

Vrijheidsrijder

mijn stem maakt haar broos
ze kreunt en wordt voos
na een lieflijk klein rukje
aan haar rokje
versier ik aanminnig haar plukje

zij kietelt
mijn pluchen borst
terwijl ik als een niet te blussen
en wellustig vorst
onder gehijg
een gewillig rijdier bestijg

'kom hier' smacht mijn venus
'bespeel al mijn knoppen
bepampel mijn vel

verknal al mijn stoppen
ik ben van geen tel
come on
fuck me to hell'

soms
moet je wel

zwichten

als we zwetend
en uitgeblust
de lust
de benen zien nemen
keert de rust
voor even

om later
weer
wraak
te nemen

Vrij vers

Goesting tintelt in de dauw
ik wolk haar gezicht in het hoge blauw
en de glans van haar mond in papaver

Ik lees in de wenk van haar ogen
van alles met haar te mogen
te hooi, te gras of beschaafder

Nu ze hier in mijn armen is
weet ik echt hoe ik haar mis
(en dat mijn eega veel braver
is)

1.7 STUIF MEE

Bestuivenis

Bijen drentelen
in stuifmeel
nippen veel
zamelen pollen

per toeval
wordt al
een bloemenschoot
bediend

alles wacht hier
gulzig op elkaar
de bloemen en de bijen
de larven en de fruitenier

Bestoven

Proletariërs aller gaarden.
Verenig u ! Stop met bestuiven !
De mens eet uit onze ruiven,
zonder respect voor het insect
en zijn waarden.

Het is hommeles
Blijf erbij:
"Het is voorbij."

Iedere mei ploeterden wij
in die brij
van stuifmeel.
Trop is teveel.
Dat ze zichzelf bedruipen
zelf door het stuifmeel kruipen.

Zij
hebben het bedorven.
Proletariërs aller gaarden
maak je vrij van alle korven.
Het is mei.

1.8 VOORBIJ

Gemis

gemis
is iets
dat er altijd is
aan iets
dat niet was
en nooit meer komt

steeds is gemist
iets dat had kunnen zijn
en beter was geweest
maar niet kon
wie weet waarom

het doet pijn
omdat nooit was
wat had moeten zijn
en nooit meer komen kan
en enkel blijven zal
als gemis

het is wat het is
alleen
tevergeefs

Gewacht

Het wachten,
op de diepe dooi,
was tevergeefs.

Tussenlentes
deden frisse voorjaarsbloemen komen,
en spoedig gaan.
De permafrost verbood zomerbomen.

De schaduw van gemiste kansen,
verkoelde soms de zomerdagen,
zelden werd voluit
voor het warme hart
gegaan.

Toch brandde steeds
je heilig vuur,
onstuitbaar,
altijd hevig,
puur.

Voor eeuwig,
nu,
voor eeuwig.

Gewist

de woorden zijn gesproken
de kist gezonken
de kansen
waarop wij bleven hopen
voor altijd gemist
de vragen blijvend open
en worden nooit gewist
je huis verkocht
je appartement geleegd
je spullen verdeeld
en jijzelf
vervreemd
van je stille lijf
dat niet meer voldeed
om te leven
kom nog even
terug
om te praten
te omhelzen
heel even

Ter plaatse

ter plaatse
hebben we je gelaten

wij
verlaten
naar huis

reizen
nu
jij rust
in het blijvende toen
onder wat schuchter groen
bij pa
en een bescheiden plaat
waarop jullie namen

amen

1.9 ZO ZO

Verbazend

Verbazend het gemak

waarmee we ons veilig

nestelen in het voorthollende

nu het brakke land van vergane eeuwicheden

ver achter ons

voor ons het leegland.

toch drentelen wij

met veel teveel

in het stuifmeel

van de tijd

van de bloem

die gulzig wacht

op bestuiving

met ons lijk ...

Oui

Wie is werktuig
in welke handen
wie leidt de dans
bepaalt de ultieme kans

Wie kan bedenken
hoe dit alles moet
de bij en de bloem
wie aan wie
en wat moet schenken

Wie stuwt
de dwingende tijd
die slechts luwt
op het eind van de strijd

Wie kent
al
wat ooit is geweest
zonder
broze fossielen
heilige boeken voor gelovige zielen
van de oneindige geest

Het 'nu' is
wordt nooit opgeschort
vloeit en stroomt
is twee seconden kort
de tijd
blijft
een onneembaar fort

Ouate

Ik ben mijn cellen,
vooral in mijn hoofd, daar woon ik,
hou me zelf verdoofd,
of beter bij elkaar.

Ik ben combinatie van lichaam en geest,
die er voor mij nog nooit is geweest
en nooit meer zal komen,
al,
zeg ik dat
zelf vooral.

Ik ben,
verlijmde quarks, die samen spelen,
vervallen en weer herleven
in andere stof.

Ik ben wie ik bedenk.

Wat?

Ouate ?

Waarom denk ik aan ik,
niet aan de volgende maaltijd, een liefdesspel,
de zon in het water, jouw warme vel?

Ik verslijt,
verslijt mijn neuronen,
bedenk een spiraal waar in ik verdwaal en dool,
in de hof van
zintuig-lijk lachen,
vreten en spelen
de hele tijd
die me rest.

Ik.

2 PROZA

2.1 COLUMN

Diversiteit en verdraagzaamheid, vreemde vrienden.

Hoe komt het dat de vertegenwoordigers van de verschillende levensovertuigingen er niet in slagen gezamenlijk, de waarden en normen voor een respectvolle samenleving vast te leggen?

Herinner je het mopje over de imam, de pastoor en de rabbi die samen een auto kopen.

Na levering van hun auto, hangt de imam een gebedssnoer rond de binnenspiegel, zegt de pastoor een Christoffelscapulier, terwijl de rabbi bij wijze van besnijdenis een stuk van de uitlaat zaagt.

Dit grapje steekt niet alleen de draak met vreemde gewoontes van de religies, het legt ook de vinger op de behoefte van levensovertuigingen om zich te onderscheiden. Daarom ook willen de ideologieën geen gemeenschappelijke waarden vastleggen, het maakt de anderen evenwaardig, en schaadt de eigen superioriteit.

Kunnen wetenschappen als hersenonderzoek, psychologie, sociologie, ethiek en filosofie... helpen? De wetenschap levert veel nieuwe inzichten in het menselijke gedrag. Bijvoorbeeld de ontdekking van spiegelneuronen, die mee worden gezien

als basis voor de empathie ¹. Maar ook de vaststelling van aangeboren morele mechanismen, die de mens met zijn denkvermogen kan aanvullen ².

Ik kan de me de commentaren van bepaalde ideologieën voorstellen: hoe kan een mens vanuit de evolutie, die overigens niet bewezen is, moraal meekrijgen? En waarom is er een openbaring als de geboden ingebakken zijn?

Tja, de weg naar een maatschappelijke verzoening lijkt versperd door Jahwe, Allah en God samen. Shiva, Vishnoe en Ganesha staan alleen in de weg, als je koe eet, niet reincarneert, vrouw bent en een probleem hebt met kastes.

Hoe krijg je in godsnaam -sta me het woord toe - een open en verdraagzame samenleving, zonder vast te lopen in kleinzielige disputen over kledingcodes of reinheidsgeboden? Om te zwijgen over het waarborgen van een zekere vrijheid van het individu tegenover de familie, leefgemeenschap of groep. De dominante memen hebben behoefte aan mutaties die hen aangepast maken aan de globale en hybride

¹ Rizzolatti, Giacomo; Craighero, Laila (2004), "The mirror neuron system", *Annual Review of Neuroscience* 27.

² J.Verplaetse (2008), "Het morele instinct", uitgeverij: Nieuwezijds, 352p.

samenleving 3.

Misschien moet de politiek de moed hebben de normen en waarden voor onze diverse samenleving vast te leggen. Zij kunnen vertegenwoordigers van de verschillende levensbeschouwingen bevragen en zelf de grootst gemene deler vinden. Zij kunnen wetenschappers inschakelen. Tot slot bestaat er een apparaat om besluiten in wetten vast te leggen en te doen naleven. Sociale marketing kan het respect voor de normen van de 'diverse' samenleving, en ook voor de vrijheid van alle mensen van deze samenleving propageren.

En wat met degenen die niet respecteren? Straffen? Nee, samen met alle jeugdigen inschakelen in een soort sociale dienstverlening. Iedereen wordt tussen zijn zestien en twintig gedurende een jaar zinnig ingezet in de sociale economie. Werk is er genoeg, en deze aanpak kan een impuls zijn voor de sociale economie, en een smeermiddel voor discipline en integratie.

Misschien kunnen we de gemeenschappelijke wagen van de rabbi, imam en pastoor dan niet meer van de gewone mensen auto's onderscheiden.

Waar wachten we op?

³ zie: <http://en.wikipedia.org/wiki/Meme>

2.2 WIE IS WIE

Ik ben entomoloog

Ik nip aan mijn champagne, samen met de hapjes de enige vertroosting op deze obligate receptie.

Ik had moeder beloofd deze middag met haar op pad te gaan. Sinds vader is overleden en ik terug te lande ben, rekent ze op mij voor haar boodschappen en technische klusjes. Moeder is dominant en moet soms een beetje op afstand gehouden. Nu heb ik spijt dat ik de afspraak met haar heb afgezegd.

Maar ja, voor werkzekerheid moet je ook wat doen. Na drie jaar buitenland laat ik me op de universiteit, en vooral aan de rector zien. Dus ben ik op de receptie van dit symposium over nieuwe samenwerking met het bedrijfsleven: spinn-off's, beschikbaar voor vragen.

Ik pols links en rechts naar interesse voor mijn thema: insecten en robotisatie.

Neen dus.

Als er iemand interesse toont, is het voor een babbel, die afknapt als ik over insecten begin.

Leg ik wat meer geduld aan de dag dan smeert mijn gesprekspartner het onnoemelijke leed dat diep in zijn ziel verzweert, breeduit over mijn kostbare tijd.

Ik ben hier niet om zielenleed te verzachten.

Eigenlijk ben ik op jacht. Na drie jaar rimboe en taai volgehouden celibaat wil ik de sociale draadjes weer oppikken. Al mijn mooie

vriendinnen zijn ondertussen gekoppeld, dus ben ik gedoemd, prettig gedoemd, om op jacht te gaan. Vruchteloze jacht want hier is, behalve grijze heren, niets te vangen.

Ik drink mijn glas leeg en wacht op een gediensige kelner.

"Mag ik u bijschenken?" Ik knik.

"Schenkt u mij ook maar bij", zegt een dame die naast me komt staan.

"Rina Verbeke, product development micro-robots."

Ik luister nauwelijks, ik voel me helemaal in Latijns Amerika. De jonge dame heeft dik zwart kort haar, donkere ogen, een volle mond en een egaal bruine huid tot in de diepste diepte van haar décolleté. Plots bedenk ik allerlei spinn-off's.

"Chris Van den Branden, aangenaam." Ik geef een handdruk en probeer haar in de ogen te kijken.

"U is de entomoloog", poneert ze.

"Insecten, insectengedrag en robotica", preciseer ik.

Ik slik om mijn volgende zin op poten te krijgen.

"Een veelbelovend terrein; niets combineert intelligentie en zintuigen zo compact als een insect."

Ik diep mijn kaartje op.

Ze bekijkt het aandachtig, en ik bekijk haar.

Dan liplees ik met haar mee.

Chris Van den Branden Onderzoeker

Faculteit Biologie, entomoloog...

Privé: Chrysantenlaan 18.

"Ah, u bent in de wijk komen wonen."

Mijn jachtinstinct slaapt nooit.

"Misschien moest dat zo zijn. Ik ben pas terug uit Latijns Amerika."

"Toeval", countert de schoonheid, "ik vroeg me af wie zo druk aan het verbouwen was."

"Ik dus."

Ze laat zich niet afleiden.

"Aan welke samenwerking denk je?"

Aha, ze tutoyeert al.

"Van op afstand besturen we een libel en op een monitor kunnen we zien, wat die libel ziet."

"Geweldig", ze is er even stil van.

Ik ga door, in deze dame zie ik wel wat.

"Ik kan vanuit mijn tuin een libel naar jouw tuin sturen, om je de groeten te doen."

"Rare spinn-off", antwoordt ze kurkdroog, "lijkt op spionage."

"Helemaal niet, jouw bedrijf kent ongetwijfeld creatieve toepassingen voor onze technologie."

Ze denkt na. Ik ga verder, ik wil per se met haar praten. Plots lijk ikzelf van op afstand bestuurd.

"Ik kan je sensoren laten zien, microcontacten, programma's en ik kan een demo geven."

Ik kijk haar aan. "Dan moet het goed weer zijn zoals nu, anders vliegen de libellen niet."

"Van jouw tuin tot de mijne?"

"Nee, veel te gevaarlijk, vogels zouden de libellen opeten. Ik kan in mijn serre demonstreren."

Ze kijkt me aan. "De weg van insect naar robot lijkt me lang."

"Kom eens kijken dan ben je beter voorgelicht en gedocumenteerd."

Ik voel dat ik rood word.

Rina lacht. "Ja, dat kan ik wel gebruiken."

"Pardon?"

"Documentatie." Ze aarzelt. "En een demo zegt me wel wat."

De kelner komt langs.

"Mag ik u bijschenken?"

"Graag", zeg ik en wijs naar Rina. "Ladies first."

"Op de vlinders", klinkt Rina.

"Vlinders?"

"Daar hou ik meer van dan van libellen."

EINDE 15 mei 2010